

OPSCHRIFT

Vergadering van 16 september 2013

Nummer: 2013_MC_00463

Onderwerp

Vraag bij hoogdringendheid - geval van gaybashing in de Burgstraat - Karlijn Deene

Raadslid(-leden):

Isabelle De Clercq - N-VA

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting

.

Vraag

betreft: geval van gaybashing in de Burgstraat

Dinsdagnacht werd een jongeman zwaar geslagen in de Burgstraat nadat hij werd uitgescholden voor “vuile homo” en hij hierop reageerde.

De gekwetste jongen voelde zich blijkbaar weinig gesteund door de reactie van de politie, de politie zelf stelt dat zij enkel geprobeerd heeft hem een aantal preventietips mee te geven. Mogelijk heeft de politie uit goede wil gehandeld, maar blijkbaar komen dergelijke tips bij slachtoffers die nog maar recent zijn “gebasht” op zijn minst ongelukkig aan.

- 1) Werd dit voorval aangegeven én geregistreerd als gaybashing?
Welke stappen werden ondernomen om de daders te vatten en met welk resultaat?
  - 2) Hoe zit het met de cijfers van gevallen van gaybashing, zijn die ondertussen in Gent voorhanden?
  - 3) Is het, zoals de woordvoerder van de politie verklaarde in de pers, standaard dat aan slachtoffers de “tip” wordt meegegeven dat ze niet moeten reageren op agressie en beledigingen. Of is dit vooral gangbaar bij slachtoffers van gaybashing?
  - 4) In welke mate worden agenten getraind om met slachtoffers van gaybashing om te gaan?
-

17 september 2013 11:19

Beantwoord samen met de vragen IR.15 en IR.16

De politie heeft van in het begin de **zaak ernstig genomen**.

Twee ploegen, waarvan één gespecialiseerde anti-agressieploeg werden om 03u46 gestuurd en waren enkele minuten nadien ter plaatse.

De klacht werd tevens onmiddellijk ernstig genomen en proces-verbaal werd opgesteld voor **opzettelijke slagen en verwondingen en de verzwarende omstandigheid**, zijnde de homohaar, werd tevens opgenomen in het proces-verbaal.

Na het beëindigen van het verhoor hebben de politiemedewerkers - bij wijze van goede raad nog aan het slachtoffer meegegeven dat – indien dergelijke feiten zich in de toekomst nog eens zouden voordoen, het beter is hier niet op te reageren en verder te stappen. Mogelijks zou dit de dader eventueel weerhouden om over te gaan tot effectieve geweldpleging. Deze raadgeving was dus goed bedoeld. Het slachtoffer heeft dit blijkbaar anders geïnterpreteerd en we hebben hier begrip voor, maardit betekent volgens de korpschef niet dat de medewerkers een fout hebben begaan. Het is nu eenmaal beter om 's nachts niet in te gaan op provocaties van agressoren maar misschien was het niet tactvol om dat aan het slachtoffer te zeggen die reeds de emoties van de erge feiten te verwerken had.

Dit betekent **vooral niet dat het gedrag en het misdrijf van de agressoren goed te praten is** en ik heb de korpsleiding dan ook opdracht gegeven alles in het werk te stellen opdat de daders gevonden zouden worden.

De betrokken stadsdiensten en de politie werken in opdracht van schepen Tapmaz en zezelf aan aan een plan ter vermindering van het fenomeen van homohaar binnen de Gentse samenleving en de eerste acties zullen de volgende maanden hun uitwerking krijgen.

In het politoneel zonaal veiligheidsplan 2014-2017 werd “ straatcriminaliteit/seksueel geïnspireerd geweld (gendercrime) ” als prioriteit weerhouden.

Voor wat de concrete vragen van de diverse raadsleden betreft:

- Naar aanleiding van de feiten was er een oproep naar de politie op 11/9/13 om 03.43 uur. Er werd een afhandelingsfiche opgesteld dat zal uitmonden in een proces-verbaal. Het zal inderdaad geregistreerd staan als een feit dat kadert in een homofobe sfeer.
- Om 03.46 uur werd de GIA-bijstandspatrouille naar de Brugstraat gestuurd. Om 03.50 uur werd de vaststellende ploeg aangestuurd. Het slachtoffer kon een (oppervlakkige) beschrijving geven van de agressors. De GIA-patrouille ging in de buurt tevergeefs op zoek naar betrokkenen. De andere ploeg deed de verdere vaststellingen o.a. in de kliniek. Er zijn geen verdere gegevens bekend die aanleiding kunnen geven tot de identificatie maar uiteraard is elke tip meer dan welkom om dit ernstig feit op te lossen.
- Er zijn geen cijfers van gevallen van gaybashing in Gent voorhanden. Dit is echter een materie die afhangt van het nationaal ISLP-systeem. Wat wel gebeurt is dat bij feiten die in een homofobe sfeer plaats vinden, dit afzonderlijk als fenomeen wordt aangeduid ten behoeve van het duiden van de verzwarende omstandigheid aan het parket.

Echter door dit aan te duiden is er geen automatisch zicht in de databanken over alle feiten waar de verzwarende omstandigheid aanwezig is. Om dat te weten te komen moet men ieder

proces-verbaal handmatig door nemen. Uit een manuele telling van november 2012 tot 11.09.2013 leiden we 13 feiten af van homofob gedrag waarvan 7 met slagen en verwonding.

- Het is inderdaad zo dat aan alle slachtoffers wordt mee gegeven dat aan dat ze niet moeten reageren op agressie en beledigingen, maar in tegendeel altijd te proberen niet-escalerend op te treden. Dit wordt trouwens ook in de politieopleiding of in anti-agressietrainingen aangeleerd. Dat heeft dus zeker niets te maken met de aard van de feiten of de hoedanigheid van de betrokkenen in het gebeuren.

Met niet-escalerend te reageren bedoeld men het eigen optreden niet in de richting van een groeiend conflict te laten gaan. Dit kan men doen door niet te reageren op provocaties en desgevallend zelfs de plaats te verlaten.

- Politieambtenaren wordt niet specifiek getraind om om te gaan met slachtoffer van gaybashing. De training situeert zich in de algemene omgang met slachtoffers en het bieden van slachtofferzorg aan elk slachtoffer ongeacht zijn aard, afkomst, hoedanigheid, status, ...

En tenslotte nog dit: Het Gentse politiekorps onderschrijft de algemene bezorgdheid die ook in de stad Gent leeft voor dergelijke feiten. We herhalen daarom nogmaals dat het altijd belangrijk is aangifte te doen als men slachtoffer is geworden.

De korpsleiding van LPZ Gent legt de nadruk op dat dergelijke feiten in Gent niet kunnen en zal haar bijdrage leveren in het actieplan van de stad om de strijd aan te binden tegen dit fenomeen. Checklists en trainingen voor de eigen medewerkers worden uitgewerkt en er wordt voorzien in een drempelverlagend aanbod om (op afspraak) de begeleiding van de dienst maatschappelijke zorg van de politie in te schakelen bij aangifte. De korpsleiding legde er nogmaals de nadruk dat om dergelijke feiten te melden er best meteen het nummer 101 wordt opgebeld. Communicatie via SMS heeft voor dergelijke dringende oproepen, waarbij de politie snel moeten kunnen optreden, weinig zin.